

PREMENENIE PÁNA

Asi o osem dní vzal Ježiš so sebou Petra, Jána a Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa. Ako sa modlil, zmenil sa vzhľad jeho tváre a jeho odev zažiaril belobou. A hľa, rozprávali sa s ním dvaja mužovia – boli to Mojžiš a Eliáš. Zjavili sa v sláve a hovorili o jeho odchode, ktorý sa mal uskutočniť v Jeruzaleme. Petra a tých, čo boli s ním, premohol spánok. A keď sa prebudili, videli jeho slávu a tých dvoch mužov, čo s ním stáli. Keď od neho odchádzali, povedal Peter Ježišovi: „Učiteľ, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“ Nevedel, čo hovorí. Kým toto hovoril, utvoril sa oblak a zahalil ich. Keď vstúpili do oblaku, zmocnil sa ich strach. A z oblaku zaznel hlas: „Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!“ A kým hlas doznel, ostal Ježiš sám. Oni zmĺkli a v tých dňoch nehovorili nikomu o tom, čo videli. (Lk 9, 28b-36)

Po nedeľnej omši ostali sedieť vedľa seba v lavici dvaja ľudia. Prvý si vraví: „Škoda, že zajtra opäť vhrupnem do surovej reality na pracovisku, kde platia tvrdé pravidlá a všetko, čo sa tu odohralo, ostane mimo mňa.“ Druhý si hovorí: „Aká nádherná liturgia, povznášajúca ducha. Prenikla ma až do špiku kostí, budem z nej čerpať silu celý nasledujúci týždeň...“

Pre každého z nás je nevyhnutné, aby sme sa povznášali nad „údolie všednosti“, a tak sa učili hľadiť na svet „Božím zrakom“. Lebo vždy budú problémy, ktoré sa práve nebudú dať vyriešiť, pocity a starosti, ktorým nebudeme môcť uniknúť. Momenty stretnutí s Kristom sú však pre nás „zásobníkmi“ sily a istoty, v ktorých získavame nadhľad a istý odstup od udalostí, ktoré nami zmietajú.

U Matúša a Marka čítame, že Premenenie na hore nastalo *o šesť dní* (Mk 9, 2; Mt 17, 1), teda v *siedmy deň*. Siedmy deň predstavuje tie momenty v živote človeka, kedy sa dokáže odpútať od pozemského vnímania sveta a obrazne vystupuje k Bohu. Lukáš uvádza iný časový údaj – píše, že k udalosti Premenenia došlo *asi o osem dní*. Pre kresťanov ranej cirkvi bola *prvým dňom* nedeľa – deň Pána, kedy sa stretávali k oslave Kristovho vzkriesenia. Zároveň však bola nedeľa pre nich aj *dňom ôsmym* – dňom nádeje na nikdy nekončiace spoločenstvo s Kristom.

Všetci k *ôsmemu dňu* smerujeme – tento je však pre nás – podobne ako bol pre apoštolov na Hore – zahalený tajomstvom. Aby sme dospeli k cieľu, dostávame posilu na cestu. Nie náhodou je krátko pred kapitolu o Premenení zaradená udalosť nasýtenia zástupov. Kristus, Slovo – Chlieb života, sa chce stať na ceste životom naším pokrmom. On je tu pre každého, aby nás vyvádzal z našich *Egyptov* a umožnil nám vstúpiť do *zasľúbenej krajiny*. Vďaka nemu smieme z bohatstva a plodov tejto krajiny užívať už teraz.